

Hamdi'nin cümbüşü

Sirkeci'nin ortasındaki 'Kebabçı Hamdi'yi pazar günleri de ilginç ve değişik kılan, Sulukuleli bir saz heyeti ve müşteriler. Pazarın gediklilerini, kapıdan içeri girer girmez tanıyorsunuz.

"Bir tablo as da duvara, ne olursa olsun, isterse Sirkeci'deki Büyük Postahane'nin yanında satılanlardan olsun, ister bir dergiden kesilmiş.. Bir zamanlar Hayat dergisi resim sanatının başyapıtlarını orta sayfasında verirdi. O ilkel teknikle basılmış olan, röprodüksiyonlar, kimbilir kaç kişinin resme ilgi duymasını sağlamıştır?"

Sirkeci'nin ortasında, mağmun bir kış pazarında, Kebabçı Hamdi'de sobanın arkasındaki duvarda, "Boğaziçi Sucukları"nın reklamı yazılı saatin yanına asılı duran Sirkeci işi resme bakarken düşünüyorum bunları.

Pazar günleri, yarım kentlikten de çıkıp, Türkiye'nin en büyük köy meydanı, köy pazarına dönüşen Eminönü'nde Mısrırcısı'nın yanındaki otoparkın içinde, "Hamdo" diye de anılan Hamdi Et Lokantasi'ndayız.

10 Haziran 1990 tarihli Dergi'de de Hamdi'den söz etmiş ve mevsimi geldiğinde, bu yeri yine anacağımızı söylemiştik.

Sonbaharla birlikte, Hamdi'nin pazarlarının da mevsimi geliyor. Hafta içinde, her gün gündüzleri açık olan Hamdi, pazar günleri bambaşka bir havaya bürünüyor. Başkalık yemeklerden kaynaklanmıyor. Pazar günleri de Urfa, Antep kebabları, acılı ezme, içliköfte, şiş karışık, fıstıklı, patlıcanlı kebabların yanı sıra pek leziz bir lahmacun, lavas ekmeği, zeytinli peynirli pide sunuluyor. Hatta, iş günü olmadığından bezelye, pilav, nohut gibi tencere yemekleri o gün yapılmıyor bile.

Hamdi'de pazar günlerini değişik kılan Sulukuleli hemşehrilerimizden oluşan saz heyeti ve özellikle de müşterileri.

Pazarın gedikli müşterilerini, kapıdan girer girmez tanıyorsunuz. Çoğu yaşını başını almış, eskiden Beyoğlu gazinolarında şarkıcılık ya da konsomatrislik yapmış ya da Tarlabası'nda oturup sinema gişelerinde çalışmış, gençlik yıllarını oldukça gerilerde bırakmış hanımlar, eski kulağı kesikler, şimdi o yolu tutmuş olanlar, rakılarına önlerine koymuş, kebabları ve mezelerini tadarken, saza eşlik ediyor, eski Eminönü yıkılırken bir köşeye takılıp kalmış ezgileri terennüm ediyorlar.

Birazdan, oyun havaları başlayacak,

yan masadaki yaşlıca hanıma daha önce çiçekler götürmüş, yaşlı İstanbullu sanki onu valse çağırıyormuşçasına önünde eğilecek ve sonra ortada göbek havası oynamaya başlayacaklar.

Bu arada öbür masadaki platine saçlı 35'lerindeki güzel, madalyonu ve bileziğinden, oto galerisi sahibi olduğu ya da otomobil alım satım işleri yaptığı izlenimini veren bıyıklı esmer arkadaşıyla sohbeti koyulaştıracak, sonra da birden erkeği kolundan çektiği gibi piste fırlatacaktır.

Fotoğraf: HASAN DENİZ

Hamdo diye de anılan Eminönü'ndeki Hamdi Et Lokantasi'nda her pazar, Sulukule'den saz heyeti var.

İstanbul meyhanelerinin şık müdavimi Kürşat Bey, bir keresinde üniversiteli genç bir kızın nişanlısıyla buraya gelip masa örtüsünü beline dolayarak oynadığı göbek havasının eşsiz olduğunu söyleyecektir.

Ama biz gittiğimiz gün salonun yıldızı, üniversiteli bir genç kızımız değil, sonradan kendisinden "Kasımpaşa'da berber olduğunu, ama dükkânda fazla kalmadığını, asıl geceleri Emirgan'da çalıştığı gazinoda bulunduğunu söyleyen Ömer Mastika.

Ömer Bey bildiğimiz geleneksel, göbek

havalarını oynuyor. Ama onda, göbek havasının ötesinde doğuştan dansörlere özgü bir yetenek var. Hafif içki göbeğine rağmen, lastik gibi dizlerini vuruyor, doğruluyor, hiç de erkeksi havasını yitirmeden kıvrılıyor, bükülüyor.

Sanki yerini bulamamış bir Gene Kelly karşındaymışsınız gibi bir duyguya kapılıyorsunuz.

Feleğin çemberinden geçmiş gibi görünen, müşteriler kimseyi rahatsız etmeden, kimsenin kimseye yan bakmadığı bu ortamda eğlencelerini sürdürürlerken, garson masamıza yaklaşıyor ve bir aileyi yanımıza oturtup oturtamayacağını soruyor. Esmer kıvrık saçlı, yakışıklı bir adam ile Rumeli kökenli olduğu akça pakça teninden belli olan güzel bir hanım ve iki kızları oturuyorlar yanımıza. Çocuklara birer kolalı içki söyleniyor, hemen mezeler düzülüyor, rakı açılıyor ve sessiz güzel hanım ile esmer yakışıklı kocası, hem sohbet ediyorlar hem de çevreyi izliyorlar.

Kızlar biraz sonra, boş olduğu için bahçe işlevi gören otoparka çıkıyorlar. Orada arabalara bakan çocuk, içeride

dans edenlerden birinin oğlunun plastik topuyla duvar dibindeki kaleye şut çekiyor.

"Kimseyi rahatsız etmeden eğlenenleri izlemeye ya da onlara katılmayı, buranın raconunu bozmadan efendi efendi eğlenmeyi isteyenlere salık vermeli" burayı diye düşünürken top oynayan çocuklara bir yenisi katılıyor.

Haliç'in öte yanında Galata Kulesi'ni bir an aydınlatmış olan güneş yine bulutların arasında kayboluyor.

Birazdan yağmur başlayacak ve ıslanan bir güvercin üşüyecek... ◀

